

Николай Лилиев
Като бръмчението на
пчели...

Като бръмчението на пчели
под огненото слънце затрептели,
потокът на живота ромоли.
Денят разпръсва призрачни мъгли,
възкръсва из вълните бели.

И улиците, каменни ръце,
протягат своите магнитни пръсти.
Прииждат те, понесли своя кръст,
прииждат с непомилвано лице
повехналите на града чеда.

И тяхната вълна, вълна могоща,
всред улиците пламнала бразда,
пронизва тишината на града
и в трескава тревога се превръща,
и губи се в безкрая без следа.

КРАЙ

© 1918 Николай Лилиев

Източник: Словото

Набиране: Инна Атанасова, Галина Игнатова или Рейни

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7705>]